

Un jove independentista de Gràcia va ser apunyalat a Sabadell el dissabte 14 d'abril a la matinada per un grup d'estètica skin. Els fets van succeir en acabant un concert "en defensa del territori" organitzat per la Coordinadora d'Assemblees de l'Esquerra Independentista (CAJEI), el referent juvenil de l'organització política Endavant. El jove va ser ingressat a l'UCI de l'Hospital Parc Taulí de Sabadell amb una ferida d'arma punxant que li va passar fregant el fetge, i va ser operat. Va sortir de l'hospital el 21 d'abril, per bé que encara continua de baixa i en repòs absolut.

Un nou episodi de violència feixista contra joves independentistes? Els mossos d'esquadra, que investiguen l'agressió, han descartat "motius ideològics" en l'apunyalament. Segons els agents, "la baralla entre l'agressor i la víctima va començar arran d'una discussió en el control d'accés al recinte". Segons fonts pròximes a l'agredit, la investigació del cas encara és oberta i els mossos han pres declaració a unes quantes persones. Els organitzadors de l'esdeveniment expliquen això mateix, però hi afegeixen que el grup d'agressors, uns "coneguts provocadors" de Sabadell, van increpar els organitzadors als accessos del concert durant tot el recital, i els mossos no van intervenir-hi en cap moment per posar pau.

L'avalot es va desfermar en acabar el concert. Quan el públic anava desallotjant l'espai i els organitzadors desmuntaven els equips, el grup de caps rapats va irrompre violentament al recinte i va començar a agredir indiscriminadament els organitzadors. Segons testimonis presencials, "els intents de posar-hi pau eren replicats amb cops de puny i puntades de peu". Quan va provar de separar agredits i agressors, un militant de l'Assemblea de Joves de Gràcia, l'Adrià, va rebre una punyalada per l'esquena. En aquell moment, la meitat dels caps rapats va abandonar l'indret i els mossos d'esquadra van identificar alguns individus. A més del militant de Gràcia, també foren colpejats dos independentistes més.

Aggressió feixista? Es tracta d'una agressió de caràcter feixista? El comunicat en què la CAJEI denuncia els fets parla tothora "i sense embuts" d'una

Els 'Catoños' de Sabadell

L'apunyalament d'un jove independentista a la capital del Vallès és més a prop del 'cas Isanta' que no d'una típica agressió feixista

agressió "de caràcter feixista", contra un jove "compromès de cap a peus amb el seu barri i amb el seu país". En cap moment, però, no ha afirmat obertament que els autors tinguin aquesta ideologia (sempre parla de "caràcter" o "actitud" feixista). La clau de la qüestió és, més aviat, que d'ideologia no en tenen. Això sí: adopten actituds típicament ultres. Un còctel de drogues, alcohol, testosterona i fascinació per la violència i l'estètica *skin*. La paraula més emprada per definir-los entre els moviments socials de Sabadell és "xusma". Una poma podrida que, si més no fins ara, ha pogut aixoplugar-se dins dels espais alternatius de la ciutat.

El Moviment Popular de Sabadell, una

xarxa de col·lectius locals del Vallès en què participen, per exemple, Endavant, el Casal Independentista Can Capablanca o l'Assemblea d'Okupes de Sabadell, ha denunciat l'atac però no l'ha titllat de feixista. Per a l'MPS, "les agressions són el resultat d'un seguit d'incidents que passen a la ciutat els darrers temps, protagonitzats pels mateixos individus". Aquest "grupuscle violent", segons que ha explicat l'MPS en una conferència de premsa, es troba "exclòs de la majoria d'espais d'oci per l'actitud i l'estètica que mostra". "Com que l'oci dels moviments socials no és tan excloent, s'han aprofitat del fet que nosaltres resolem els problemes per la via del diàleg".

Així, aquest grup "ha fet boicot a nombrosos actes organitzats pel Moviment Popular de Sabadell o l'entorn més proper". Per exemple, són els mateixos cercabregues que van promoure un bon grapat de baralles durant les Barraques de la Festa Major de Sabadell i han pintat i apedregat centres socials de la ciutat, a més de "múltiples agressions i amenaces personals".

Passivitat dels mossos. Segons l'MPS, "a tota aquesta problemàtica

Aggressions feixistes: més poca intensitat, més violència

Les agressions de caràcter feixista han sofert una mutació els darrers anys. Durant la darrera part de la dècada dels noranta i els primers anys del segle XXI, la tipologia clàssica de les agressions era o bé un atac incendiari —amb còctels molotov o explosius— contra casals, centres socials ocupats i seus de partits d'esquerres i nacionalistes, o bé l'agressió directa per part de grups de caps rapats neonazis contra joves independentistes o *okupes*. No n'hi ha cap cens oficial, perquè ni els mossos d'esquadra ni la policia espanyola no n'han elaborat cap. Els atacs van arribar al

grau de perfeccionament més alt amb accions com la bomba que els germans Royuela, coneguts militants d'ultradreta, van col·locar en un concert de Fermin Muguruza a les Cotxeres de Sants de Barcelona el març de 2001, sense víctimes.

Darrerament, els atacs incendiaris han disminuït notablement. Els últims de què hi ha constància són els quatre còctels molotov llançats contra el Casal Popular de Gràcia el 28 de març a la matinada —encara sense autor conegut— i l'artefacte explosiu col·locat a la seu de la CGT de Palma el 4 de març prop-

s'hi ha afegit la passivitat dels mossos d'esquadra, perquè, tot i haver denunciat alguns d'aquests agressors, les forces de seguretat no han promogut actuacions judicials fermes". Segons l'MPS, els col·lectius locals "prenem mesures d'ordre intern" perquè aquests individus "tornin a fer-se un lloc en els nostres espais col·lectius i s'aixopluguin en les nostres sigles".

Es ben clar, doncs, que no es tracta d'un atac feixista típic. L'historiador Carles Vinas, especialitzat en el fenomen *skinhead* a Catalunya, considera que l'agressió de Sabadell és "una agressió de violència gratuïta a càrrec d'un grupuscle de gent procliu a moure avalots i aldarulls". Vinas no la consideraria un atac feixista. "Els agressors van ser un grup d'*skins* apolítics de Sabadell." Els anomenats apolítics són una branca dins la subcultura *skin* que es distancia tan dels *redskins* o caps rapats antifeixistes –que solen militar en les formacions juvenils de l'esquerra independentista– com dels anomenats *boneheads* ('caps buits') o *skins* neonazis. "Dins el moviment, els apolítics són la tendència a l'alça actualment. No tenen estructures i defugen qualsevol model organitzatiu. Són *skins* que es desenten de qualsevol posició política i únicament es preocupen pel culte a l'estètica i als seus gustos musicals."

Una tendència ambigua. Viñas, autor del llibre *Skinheads a Catalunya*

passat. Tampoc no hi hagué víctimes. Per contra, ha crescut la violència de les agressions físiques. Des de les d'elements parapolítics com els assassins de Josep Maria Isanta, fins als qui van atacar el jove *okupa* gracienc Roger Albert, que va morir després d'haver rebut una punyalada d'un grup de neonazis durant les festes de Gràcia de 2004. Al judici contra els autors dels fets, el novembre de 2006, van ser absolts dos dels caps rapats; l'autor material de l'agressió, Aitor Dávila, va ser condemnat a una pena de presó per bé que, més tard, una sentència inèdita dictada per un jurat popular en va recomanar l'indult.

Manifestació a Sabadell contra les agressions nazis, el març de 2004.

(Columna) i doctorat en història amb una tesi sobre música i *skinheads*, explica que en l'aspecte musical hi ha "una gran controvèrsia, perquè alguns aprofiten l'avinentsa per escoltar tant grups declaradament antifeixistes com formacions de música RAC". El RAC són les sigles de Rock Against Communist, un gènere musical de tendència neonazi, nascut a la Gran Bretanya durant els primers anys vuitanta arran de la deriva ultradretana de la cultura *skin*. Aquest gènere ha estat practicat als Països Catalans per bandes que han assolit ressò internacional i tot, com els valencians División 250 –el número de la División Española de Voluntarios, coneguda popularment per *División Azul*– o els barcelonins Patria. "Aquesta barreja ideològica fa que els *redskins* i alguns altres grups polítics els anomenin 'ambigus'".

Res a veure amb l'MSR. Així doncs, els autors de la darrera agressió de Sabadell, a diferència d'algunes altres ocasions, no han estat caps rapats d'extrema dreta ni d'organitzacions feixistes amb presència a la capital vallesana, com els anomenats *nacional-revolucionaris* del Moviment Social Republicà (MSR). Aquest és un partit

polític de tendència ultra que té una certa implantació al Vallès, on a les eleccions municipals presentarà llistes a Barberà, Badia i Sabadell. Tampoc no sembla que tinguin res a veure amb l'agressió feixista de què foren objecte cinc militants de Joves d'Esquerra Verda i Joves Comunistes (joventuts d'ICV-EUiA) el 24 de febrer proppassat a Terrassa.

Salvant totes les distàncies, els fets de Sabadell són més a prop del cas de Josep Maria Isanta que no del de Guillem Agulló. Els assassins del jove berguedà durant la Patum de 2005 no eren feixistes, per bé que es movien en una perifèria política lumpen d'estètica i actitud espanyolista. Els agressors del jove de Sabadell també es mouen en una perifèria política, en aquest cas l'associada als moviments socials alternatius i a l'extrema esquerra. La diferència, però, és que els *Catoños* que van assassinar Josep Maria Isanta, provenint d'un entorn espanyolista, van atacar un jove catalanista. Els *Catoños* de Sabadell, provinents d'un entorn antifeixista, no han atacat un neonazi, sinó un militant independentista. Què ho fa, que sempre rebin els mateixos?

Roger Palà